

عنوان مقاله:

جلوه های علم معانی در شاهنامه فردوسی (بررسی جمله های امر و نهی و ندایی)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد پوریاور چوبر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا

احمدرضا نظری چروده - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا

خلاصه مقاله:

در این مقاله ابتدا مقدمه ای کوتاه در خصوص ضرورت نقد و بررسی بلاغت سنتی ارایه شده است. سپس به بررسی جمله های امرونی و ندایی در علم معانی و الگوهایی از ساختار زبان فارسی در شاهنامه فردوسی اشاره می کنیم. تحقیق حاضر با هدف دست یابی به معیارها و موازینی برای تحلیل متون ادب فارسی از طریق تجزیه و تحلیل داده ها، و همچنین الگویی نیز برای سنجش کلام هنری از این دیدگاه ارایه شده است. در نتایج سعی شده ضمن بررسی چگونگی مطالب ارایه شده در این علم با ساختار زبان فارسی از طریق تجزیه و تحلیل داده ها در جمله های امر و نهی و ندایی در شاهنامه فردوسی، الگویی نیز برای سنجش کلام هنری در علم معانی از این دیدگاه ارایه شود.

کلمات کلیدی:

علم معانی، جمله های امر، نهی و ندایی، بلاغت فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785727>

